

Operos „Traviatos“ recenzija

Aštuntajame šiuolaikinės alternatyvos operos ir multidisciplininio meno festivalyje NOA (Naujosios operos akcija) šių metų spalio 22 dieną įvyko operos „Traviatos“ premjera.

Italų kompozitoriaus Giuseppe' s Verdi trijų dalių opera „Traviata“ (it. *traviata* - puolusi moteris) yra viena populiariausių ir dažniausiai statomų pasaulyje operų. Paryžiaus kurtizanės gyvenimo istorija, perteikiama gražiomis scenomis bei išpuoselėtais kostiumais, neretai romantizuoja ar net išaukština tokį gyvenimo būdą. „Operomanijos“ prodiusuotos naujosios „Traviatos“ pasiūlo žiūrovams ne kelti linksmybių taurę, o susipažinti su pražūtinga visuomenės periferijoje atsidūrusių žmonių kasdienybe, kurioje, deja, romantikos ir linksmybių maža.

Naujojo „Traviatų“ pastatymo režisierius bei scenos ir kostiumų dizaineris Artūras Areima meistriškai sujungia vokalinę (Nora Petrošenko – mecosopranas, Edgaras Davidovičius – tenoras) bei instrumentinę (violončelininkų ansamblis „Cello Club“ - Povilas Jacunskas, Domas Jakštas, Arnas Kmieliauskas, Evaldas Petkus, Rokas Vaitkevičius) muziką ir vaidybą (aktorė Modesta Jakeliūnaitė). Ši sintezė papildoma dokumentine medžiaga – striptizo šokėjos, gatvės prostitutės, prabangaus eskorto, masažisto, teikiančio paslaugas „su laiminga pabaiga“, sekso paslaugų pirkėjų ir pardavėjų įgarsintomis gyvenimo istorijomis, kurios perteikia ne tik tokio gyvenimo būdo tragizmą, bet ir socialines mūsų visuomenės problemas.

Sekso paslaugų pirkėjų ir tiekėjų gyvenimo realijų perteikiamas įgarsintomis jų asmeninėmis patirtimis, nuo kurių neatsiejamas smurtas, priklausomybės, išnaudojimas, pažeminimas ir neviltis, yra kūrinio unikalumas bei genialumas.

Opera „Traviatos“ yra be galo svarbus kūrinys Lietuvos operos istorijai. Jis transformuoja nusistovėjusį klasikės operos formatą ir pasiūlo žiūrovui ne „gausybės rago“ estetika perteikiamą romantizuotą realybę, o autentišką pažintį su šių dienų Lietuvos traviatomis.